



## **Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis**

**Tonduti, Pierre François de**

**Lugduni, 1671**

Cap. V. Vtrum fructus omnes beneficij resignati poßint reseruari resignanti  
loco pensionis. ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

## 12 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

*Omnium fructuum propria auctoritate, nec aliàs, percipiendorum, &c.*

25 Non tamen potest referuarius fructuum pro illis agere contra Titularem, nisi quatenus illos perceperit, dummodo nulla eius culpa interuenerit: *l. Si merces, §. vis maior, & ibi Bartol. ff. locati. Rota decis. 185. num. 2. lib. 2. in correct. Burat. decis. 676. n. 9. & decis. 669. n. 4.*

26 Sed quid dicendum de eo, qui à Summo Pontifice obtinuit donationem omnium fructuum, vtrum teneatur ad onera? Resoluendum est teneri, ex rationibus mox deductis. Imò si super fructibus illis fuerit referuata pensio ad fauorem Tertij, donatarius ille ad illius pensionis solutionem adstringendus est: Quia cum fructus sint pro pensione hypothecati, Felin. in cap. Ad audientiam, 31. de rescript. n. 6.

Surd. consil. 343. num. 12. ad donatarium fructus cum suo onere transeunt, nonobstante quod Princeps illos donauerit: *l. alienatio, ff. de contrah. empt. l. Princeps, ff. de verb. significat. Peregr. consil. 13. n. 18. lib. 1.* Quia Princeps donans semper censetur sine praiudicio Tertij: *Peregr. de iure fisc. lib. 6. tit. de empr. & vendit. fiscal. num. 18. & sequent.* Et ita decifum est in Rota, *decis. 99. part. 1. recent.* Quæ decifio postea fuit confirmata: quia licet donatarius non perceperit fructus ex illo beneficio, tamen perceperat commoditatem; & ideo tenetur ad onera, & nominatim ad pensionem super illo beneficio impositam: † Et sicut Camera, quæ fructus Sede vacante perceperit, fuit obligata ad solutionem pensionis; ita & iste donatarius in locum Camerae subrogatus: Ita decifum in *recent. decis. 130. part. 3.*



### C A P V T V.

### A R G V M E N T V M.



TRVM fructus omnes beneficij resignati possint referuari resignanti loco pensionis. Et quid obseruetur in Gallia, vbi hæc referuatio admittitur fauore Cardinalium, in aliis annullatur, sed non annullat resignationem, & ad legitimum modum reducitur. Causa vnionis fructus omnes referuari posse. Medietatem fauore resignantis admitti in Gallia. Quid si procurator hoc casu formam mandati excefferit. Publicatio talium resignationum an & quomodo fieri debeat, tam in Gallia, quàm extra Galliam.

### S V M M A R I V M.

- 1 Fructuum omnium referuatio loco pensionis fieri non potest nisi auctoritate Summi Pontificis.
- 2 Papa potest concedere Episcopo ut percipiat fructus omnium beneficiorum vacantium in sua Diocesi, pro soluendis illius debitis.
- 3 Papa potest alicui concedere ut percipiat fructus omnium beneficiorum vacantium, quamuis illi cui conceditur, nullum titulum aut ius habeat in illis beneficiis.
- 4 Hoc tamen solus Papa facere potest, non inferior.
- 5 Nemo prater Papam beneficia scindere potest.
- 6 De materia diuisionis beneficiorum qui tractent? Remissum.
- 7 In Gallia regulariter referuatio omnium fructuum loco pensionis non admittitur.
- 8 Vtrum in Gallia referuatio omnium fructuum loco pensionis sit nulla, an verò reducenda? dubitatum fuit: Receptius tamen est non esse nullam, sed ad legitimum modum reducendam.
- 9 Resignatio virum valeat referuari fructibus omnibus, & collatione beneficiorum sub pensione facienda resignatario per resignantem.
- 10 Et quomodo hoc casu possit esse locus Regule, De publicandis Resignationibus.
- 11 In Gallia loco formalis publicationis sufficit quod possessio resignatarij innotescat per actus publicos.
- 12 Extra Galliam resignationes, etiam retentis omnibus fructibus loco pensionis, sunt publicanda formiter.
- 13 Publicatio resignationis debet fieri in quibuscunque beneficiis, siue residentiam requirant, siue non; & tam in simplicibus, quàm Curatis.
- 14 Fraudulenta resignationis presumptio deletur in

- Gallia per veritatem, si resignatarius actus possessorios publice faciat.
- 15 Actus publici sufficiunt in Gallia loco formalis publicationis, si facti reperiantur tempore mortis resignantis.
- 16 Publicatio resignationis non debet fieri ad diligenciam Pensionarij, sed Titularis.
- 17 Cardinales habent hoc privilegium in Gallia, ut possint sibi referuare fructus beneficiorum resignatorum.
- 18 Referuatio fructuum fauore Cardinalis dicitur facta ad publicam utilitatem.
- 19 Si beneficium resignetur ad effectum vnionis potest resignans sibi referuare omnes fructus beneficij sic resignati pro toto vita sua tempore.
- 20 Titulus non supprimitur per resignationem factam causa vnionis, nisi consentiente possessore, qui potest nonobstante vnione resignare in fauorem, suspensio interim vnionis effectus.
- 21 Si quis resignauerit ad effectum vnionis, fructus sibi vita durante referuans, non potest postea illud beneficium alteri resignare; secus est si vnio facta fuerit illo non consentiente.
- 22 Quid operetur clausula suspensæ vnionum in prouisionibus adiecta.
- 23 Quæ sit vis clausule, Quod vnioni locus sit, cum primum beneficium per cellum, vel decellum vacauerit.
- 24 Vtrum qui fructus omnes beneficij loco pensionis percipit, sit tutus in conscientia.
- 25 Reseruatiorem medietatis fructuum loco pensionis in Gallia receptam esse.
- 26 Limitatur ut non procedat, si illa medietas adeo parua esset, ut possessor beneficij non haberet ex quo viveret in alia medietate.
- 27 Si procurator habeat mandatum ad consentiendum

# Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. V. 13

dum reservationi omnium fructuum, & consensit tantum reservationi medietatis potum provisio inde sequuta sit valida.

- 28 Resignationem hoc casu nullam esse, & beneficium vacare per obitum resignantis D.D. existant.
- 29 Quid iuris si procurator consenserit reservationi medietatis omnium fructuum loco pensionis, sed Papa reservaverit tantum medietatem.
- 30 Procurator, cui data est facultas consentiendi reservationi omnium fructuum, aut Quota ipsorum, si consensit reservationi certa quantitate, non praeiudicat suo principali.
- 31 Si pensio sit reservata sub certa summa, & ad hoc datum mandatum, & procurator consenserit in minori summa, virum ex eo provisio pensionis reddatur nulla & inualida, tanquam facta contra formam mandati.



- Von attinet ad reservationem omnium fructuum loco pensionis, illa fieri non solet, tanquam contraria naturae beneficij, quae non patitur ut fructus totaliter ab ipso beneficio separentur, cum sint illius accessorii, sed tamen negari non potest quin Summus Pontifex id facere possit: ut probatur in cap. si sibi concessio 26. de praeiud. in 6. ubi fuit Episcopo cui-dam concessum, ut pro soluendis debitis, ad certum tempus possit percipere fructus omnium beneficiorum vacantium in sua Diocesi. Et in effectu Clementis VII. ex causa sibi benedicta concessit Hippolyto Cardinali de Medicis nepoti suo facultatem disponendi de omnibus fructibus beneficiorum vacantium in toto orbe per sex menses: Quia Papa potest fructus beneficiorum adjudicare alicui nullum ius, aut titulum habenti in beneficio: Caccialupus de pension. quest. 19. num. 2. Paris. consil. 39. num. 24. vol. 4.
- † & ita quod solus Summus Pontifex similiter omnium fructuum, vel partis ipsorum reservationem facere possit, non autem Episcopi, aut alij Summo Pontifice inferiores; tradit Rebuff. in praxi, tit. de reservat. tam generalib. quam special. num. 16. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. cap. 1. num. 3. & 4. quia nemo praeter Papam dividere & scindere potest beneficia: cap. maioribus, de praeiud. ex Concil. Thronensi. Et de tota materia reservationis omnium fructuum, vel medietatis illorum, copiose tractat Paris. dicta quest. 1. per tot. qui in casu occurrenti adundus est; & Garf. de benefic. part. 2. cap. 4.
- 7 In Gallia verò similes omnium fructuum reservationes non admittuntur tanquam factae in fraudem Concordatorum, sub tit. de reservat. sublat. & de hoc extat arrestum part. 9. syl. arresto 15. alias 192. in quo patet fuisse inhibutum omnibus personis cuiuscunque status & conditionis existant, ne de cetero impetrarent Bullas, vel provisiones Apostolicas, continentes reservationem omnium fructuum. Idem apud Boët. decis. 2. n. 56. Flamin. Paris. dicto lib. 6. quest. 1. num. 42. Rebuff. in praxi, tit. de reservat. tam general. quam special. num. 13. & 14. & in Concordatis, §. volumus, circa fin. versum eo arresto: Chopin. de sacra polit. lib. 3. tit. 2. n. 16. Papon. lib. 2. tit. 8. arrest. 3.
- 8 Quod etiam diffusè probatur apud Louët. in sua collectione arrestorum, litt. F. num. 16. allatis multis supremarum Curiarum praeiudiciis, dicentem etiam resignationem ipsam cum reservatione omnium fructuum factam, esse nullam: quia reservatio ab ipsa resignatione est inseparabilis, & per consequens vile per inutile vitiatur. Et talis fructuum omnium reservatio, est verus regressus in Concordatis prohibitus, in tit. de Regress. & reservat. sublat. & in Sanleger. de Pensionib.

Pragmatica sanctione; quamvis haec hodie per Concordata fuerit sublata. Item quia talis donatio retento usufructu in spiritualibus prohibita est.

Hoc tamen quod dictum est, huiusmodi reservationem non solum vitiari, sed etiam resignationem ipsam vitiare; reprobatur ab arrestis in contrarium in Curia Parlamenti Parisiensis prolatis, quae refert Anton. Fabric. in tract. de benefic. tit. de provis. Eccles. privar. fol. 183. num. 39. in glossa, sub lit. Z. Chopin. de sac. polit. lib. 3. tit. 2. num. 16. in fine, dicens hoc casu reservationem fructuum omnium, ob causam resignationis factam, emendari solummodò, & ad Sacrorum Canonum normam reduci: Rebuff. in praxi, tit. de reservat. tam general. quam special. num. 17. Addentes ad Paris. de resignat. lib. 6. quest. 1. num. 10.

Sed maior fuit dubitatio in alio diverso casu, in quo Cardinalis resignans Nepoti suo praesenti & acceptanti, fructus omnes sibi reservaverat, ac beneficiorum collationes, sub onere soluendi summam annuam 200. scutorum ipsi Nepoti: cum enim Cardinalis vita sua durante remansisset in possessione beneficij, obstat post eius obitum Nepoti Regula de publicandis resignat. Quomodo enim publicare poterat qui non possidebat: immò semper resignans in possessione remanserat; maxime cum non agatur de reservatione pensionis, quam Titularis solveret resignanti, sed de praestatione annua naturam pensionis excedente, cum illam Pensionarius solveret Titulari. Adde quod Regula de publicandis, requirit veram & actualem possessionem ex parte resignatarii: haec autem possessio resignatarii ficta erat & simulata, verba enim legis intelligenda sunt cum effectu, & in propria significatione; maxime cum de evitanda fraude agitur: nec possessio dici potest quae non durat, & non habet effectum: ista autem possessio non est vera & realis: immò est ficta & simulata, quae tendit in praedicium Tertij, nempe Ordinarii, ad quem alioquin adveniente casu vacationis, collatio spectaret; & possessio illa, si quae sit, dicitur ventosa & in nube; & sicut corpus sine anima, non est homo; ita & beneficium sine redditu, non est beneficium.

His tamen non obstantibus, fuit decusum pro validitate dictae resignationis factae per Cardinalem in fauorem sui Nepotis, non obstante defectu publicationis: quia cum in Gallia loco publicationis requisita per constitutionem Gregorij XIII. sufficiat quod resignatarius faciat actus publicos, ex quibus resignatio devenire potuerit ad notitiam populi, ut dixi in quest. benefic. vol. 1. cap. 13. num. 20. probatum fuerat, nepotem istum resignatarium palam & publice pro possessore vero & legitimo se gessisse, litisque eo nomine persecutum fuisse, ut probat Louët. in recollet. arrest. litt. F. num. 16. licet dicat in illo iudicio, vota non fuisse ponderata, sed numerata.

Semotis autem Galliae decisionibus, apud Nos observanda est in hoc publicationis capite Gregoriana constitutio, quae dubium omne determinat. Quamvis enim alias fuisset dubitatum utrum resignatio facta retentis fructibus esset publicanda, & plures circa hoc casus proponerentur, quos copiose explicat Paris. de resignat. lib. 1. quest. 5. n. 28. Hodie tamen post constitutionem S. M. Pij V. in ordine 182. & Gregorij XIII. in ordine 87. questio haec fuit aperte decisa: siquidem Pius V. vult his verbis: *Vel cum reservatione omnium & singulorum fructuum, reddituum, ac proventuum, & quotidianarum distributionum, propria auctoritate, vel alias percipiendorum; & cum reservatione tituli, administrationis, servitij ac stalli,*

B &c.

- &c. & in constitutione Gregorij, ibi, *Etiā cum reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac iurium quorumcunque.* Et ratio est, quia voluerunt Summi Pontifices his casibus tollere fraudes quæ possunt fieri: & hoc locum habet tam in beneficiis requirentibus residentiam, quàm in aliis simplicibus vel curatis; & ita tenendum esse tam in consulendo, quàm iudicando, quidquid aliàs Rota dixerit, testatur Paris. dicto lib. 11. quest. 5. num. 31.
- 14 In Gallia verò Loüet. ad regulam de public. n. 310. monet istos resignatarios, vt per actus notorios continuatos publicent suam actualem & realem possessionem, vt vnicuique innotescat, non simulatam, sed veram esse: eaque via, si prima fuerit ipsorum resignatiorum fraudulenta & simulata intentio, delebitur per ipsam veritatem.
- 15 Sufficit autem quod tempore obitus eius qui resignauit, ipsius resignatarij vera sit & realis possessio, & ita publica; vt illa omnibus nota sit; ita vt plus virum habeat vltima possessio, quàm in tempus mortis incidit, vt ibi per eum.
- 16 Verum ista publicatio non debet fieri ad diligentiam Pensionarij, sed Titularis: quia Pensionarius non tenetur probare publicationem, etiam aduersario opponente defectum publicationis. Nam licet is qui se fundat in resignatione, dato consensu alterius tituli, ad exclusionem tituli aduersarij teneatur probare titulum validum; tamen quando non agitur de exclusione alterius tituli, ille qui opponit de defectu publicationis tenetur probare illam negatiuam tanquam fundamentum suæ intentionis: Garl. de benefic. part. 11. cap. 9. num. 136. Et culpa resignantis negligentis publicationem non debet nocere resignatario: vt probauimus infra cap. 12. num. 1. & sequentib.
- 17 Excipiuntur autem ab hac Regula Eminentissimi S.R. Ecclesiæ Cardinales, quorum favore Papa fructuum omnium reservationem illis resignantibus concedit, prout factum vidimus temporibus nostris in Archiepiscopatu Narbonensi, favore Eminentissimi (dum viueret) Cardinalis de Loyeuse; etiam adiecta clausula, vt ipse Cardinalis fructus propria autoritate percipere posset: vt testatur Additio ad Paris. dicto lib. 6. quest. 1. ad num. 10. & 15. † quia pensio reservata S.R. Ecclesiæ Cardinali, dicitur reservata ad publicam vtilitatem: Roman. consil. 388. num. 3. Rota decis. 249. num. 12. part. 1. diuers. Virum autem qui habet reservationem fructuum cum facultate transferendi, possit transferre pensionem: vide infra decis. 90.
- 18 Item excipitur ab illa Regula casus vnionis beneficij: hoc enim casu possunt resignanti ex causa vnionis faciendæ alicui Capitulo, vel Monasterio, fructus vita durante loco alimentorum reservari: vt testatur Loüet. in collect. arrest. lit. P. num. 31. † Immo nec titulus supprimitur regulariter, nisi consentiente Titulari, qui etiam sub Pontificis autoritate ipsum beneficium vnitum resignare potest in fauorem, suspensio interim vnionis effectus: vt probauimus in resolut. benefic. cap. 156. num. 7. vol. 2.
- 19 Quod tamen intelligendum est, nempe quod Titularis possit resignare in fauorem, nonobstante vnione; vt locum non habeat quando Titularis consensum præstitit vnioni, reservatis sibi fructibus vita sua durante, hoc enim casu resignare amplius non potest, cum supponamus illum mediante resignatione amisisse suum titulum & possessionem, follesque fructus loco alimentorum percipere; sed tantum procedit, quando vnio facta fuit sine consensu
- possessoris, cum clausula consueta: quod vnio fortatur effectum, cum primum beneficium per cessum aut decessum vacauerit: Siquidem clausula illa non comprehendit resignationem factam in fauorem, maxime attestis clausulis suspensionis omnium & quarumcunque vnionum, quæ solent apponi in huiusmodi prouisionibus: vt fuit decisum in recent. part. 1. decis. 38. † vbi dicitur sufficere quod ista clausula suspensionis vnionum apponatur in parte executiua: Quia quantum resignans possidet ex resignatione facta in fauorem, cum hac clausula suspensionis vnionum; semper beneficium dicitur plenum: Et ideo bene in illa causa Auriacensi, de qua per Nos dicto cap. 156. num. 7. fuit dictum, vnionem non impedire resignationem in fauorem coram Papa: † quia agebatur de vnione facta sine resignatione possessoris, & cum clausula, cum primum per cessum, vel decessum vacare contingerit: iuxta terminos dictæ decis. 38. numer. 2. & Not. ad arrest. Loüet. dict. lit. P. num. 31. & per Ludouic. decis. 159. cum additione.
- Aduertendum tamen est, quod in casibus, in quibus licitum est fructus omnes beneficij ex iusta causa autoritate Papæ reservare, hoc fieri debet cum certis considerationibus quoad forum conscientie. Primo, quando beneficium nullum habet seruitium annorum, vel si habet, ex obuentionibus tamen, quas vocant, *pedem Aliaris*, remaneat quod est sufficiens ad sustentationem possidentis beneficium. Secundo, per viam permutationis, si vnum beneficium nullos haberet fructus, sed tantum personalem titulum; alterum verò fructus haberet: & aliàs prout apud Sanch. in consil. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 45. col. 2. versio. an verò liceat, num. 287. Sed quoad forum conscientie ego me remitto ad Caluistas.
- Sed circa id quod diximus de reservatione fructuum loco pensionis in Gallia, aduertendum est quod inter DD. Gallos Petr. Gregor. in Institut. rei benefic. cap. 29. fatetur quidem reservationem omnium fructuum loco pensionis in Gallia non admitti, iuxta notata per Aufter. & Boët. locis supracitatis; dicens non esse verisimile, neque præsumendum esse, Summum Pontificem tales resignationes admittere velle: iuxta tradita per Felin. in cap. nonnulli, de rescript. dicit tamen post Boët. prædicto loco, reservationem medietatis fructuum receptam esse loco pensionis beneficij resignati, ex arrepto Curie Burdegalenis mense Aprilis 1534. lato: quia ex medietate fructuum resignatarius viuere potest: quod aliter eueniret, si resignans omnes fructus perciperet, & onus seruitij ad resignatum spectaret, & de suo viuere cogeretur, quod fieri non debet: per text. in cap. Cum secundum Apostolum, de Prabend. † Præterea existimat idem Author, quod si fructuum medietas adeo modica esset, vt ex ea resignatarius viuere non posset, illo mortuo, successor in beneficio talis pensionis moderationem obtinere posset: cap. avaritia, de Prabend. † Fuit autem disputatum apud Crescentium decis. 8. de renunciat. vtrum quando procurator habebat in mandato vt resignaret cum reservatione omnium fructuum, quatenus haberi posset; aliàs liberè, & simpliciter; ipse autem resignauit cum reservatione medietatis omnium fructuum; valida esset resignatio huiusmodi tanquam facta præter formam mandati? & licet casus non fuerit ibi decisus, tamen dicitur ibidem quod nonnulli credebant resignationem esse validam, ex eo quod procurator meliorem sui principalis conditionem facere non poterat, ad l. si quis mihi, §. sed si mandauerit, ff. de acquir. heredit.

# Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. VI. 15

- 28 *Dubium simile resoluitur per Gregor. Tholosan. in Institut. rei benefic. quest. 29. num. 1. qui concludit, quod quamvis post procuracionem ad resignandum cum reservatione omnium fructuum, procurator videns huiusmodi resignationem sub hac reservatione admitti non posse, consenserit reservationi medietatis fructuum tantum, & sub illa reservatione admilla fuerit renunciatio beneficii præter formam mandati, prouiso & resignatio sic facta nullius est momenti; & propterea mortuo resignante, beneficium non vacabit per resignationem, sed per obitum ipsius resignantis. † Quod si procurator, cui mandatum est ut consensum præbeat resignationi cum reservatione omnium fructuum, consentiat illi omnium fructuum reservationi, Papa vero reducat pensionem ad medietatem fructuum in sua prouisione, prouiso & reservatio erit valida, si resignans postea illi consentiat, & non aliter: Non enim cogitur resignans ratam habere renuntiationem factam contra formam mandati: cap. cum dilecti, de scriptis. Papon. in sua recollect. Arrest. lib. 2. cap. 8. Arresto 6. & 7. † Eadem ratione si procura-*

tor constitutus fuerit ad resignandum sub reservatione omnium fructuum, aut certa Quota illorum, & tamen consentiat reservationi pensionis sub certa quantitate, non præiudicat suo Principali, cum dicitur excedere fines mandati: ut decisum fuit per Rotam in recentior. decis. 293. part. 2. ubi dicitur, quod non dicitur pinguius adimpletum mandatum, quamvis summa, ad quam pensio fuit redacta ad pecuniam, esset maior medietate fructuum, cum incerta sit illorum quantitas & æstimatio, quia uno tempore crescunt, & alio decrescunt.

Quid si pensio sit reservata cum clausula, dummodo non excedat tertiam partem fructuum, utrum annulletur in totum, et si certa summa fuerit reservata, & assignetur in minori; decidit Gratian. discept. forens. cap. 995. num. 11. 15. & 16. ubi dicit, quod si quis resignat sub certa pensione, & non alias; pensio est indiuidua, & reservatio est nulla, si fuerit facta pro minori summa: si vero reservatio fuerit facta super beneficio vacante per obitum, sub certa conditione, dummodo tertiam partem non excedat, aut simili, pensio non annullatur, sed reducitur.

## C A P V T V I.

### A R G V M E N T V M.



TRVM Pensionarius teneatur contribuere pro rata ad solutionem charitativi subsidij, & aliorum onerum, siue pensio reservata fuerit in Quota, siue in quantitate. Et utrum ad onera tam ordinaria, quam extraordinaria, veluti ad collectas, ad reparationem Ecclesiæ, ad reformationem Abbatia, ad Decimas Papales, vel Regias. Quid in Religione S. Iohannis Hierosolymitani. Denique quid operentur clausulæ exemptionis à quibuscunque oneribus in pensionum concessione appositæ.

#### S V M M A R I V M.

- 1 Quando pensio fuit imposita per modum Quotæ, multi existimant Pensionarium teneri contribuere pro rata ad onera beneficii, non autem si in quantitate.
- 2 Sed contraria opinio est verior, ut scilicet Pensionarius siue in Quota, siue in quantitate, teneatur ad onera; iuxta distinctiones inferius allatas.
- 3 Pensionarius regulariter contribuit pro rata ad Decimas Papales, vel Regias.
- 4 Multi tamen persistunt in illa distinctione Quota fructuum, vel quantitatæ pecuniæ.
- 5 Utrum Pensionarius teneatur pro rata ad subsidium charitativum.
- 6 Subsidium Charitativum quid sit, & quomodo imponi possit.
- 7 Pensionarius est quodammodo similis colono partiaro, qui pro sua rata contribuit ad Decimas.
- 8 Usufructuarius teneatur ad collectas, & alia onera annua.
- 9 Pensio est onus fructuum beneficii.
- 10 Pensionarium teneri ad onera, siue pensio fuerit in pecunia, siue in fructibus reservata.
- 11 Pensionarium ad onera teneri, intelligendum est de oneribus insolitis & extraordinariis pro rata.
- 12 Pensionarius non tenetur contribuere ad expensas visitationis Episcopi.
- 13 Si onus respiciat Ecclesiam, Pensionarius tenetur Sanlegerij de Pensionib.

- ad contributionem pro rata, secus si respiciat personam possessoris beneficii.
- 14 Pensionarius non tenetur contribuere pro expensis factis pro Abbatia reformatione.
- 15 Utrum Pensionarius teneatur contribuere quando Ecclesia est reparanda.
- 16 Utrum ad Decimas Papales Pensionarius pro sua rata concurrere debeat.
- 17 Utrum Pensionarius teneatur proportionabiliter ad Decimas à Rege, vel aliis Principibus de facto impositas? & resolvitur affirmativè.
- 18 Gabella ab antiquo super fructibus beneficiorum imposita, recensentur inter onera extraordinaria; & ideo ad illas Pensionarij pro rata concurrunt.
- 19 Quando pensio semel fuit reducta contemplatione onerum, non debet iterum reduci.
- 20 Pensionarius non tenetur contribuere ad onera, si hoc Papa in prouisione expressit.
- 21 Ampliatur ut conclusio hæc procedat, quamvis Papa mandasset Collectori ut exigeret, non obstantibus quibuscunque Gratiis & privilegiis.
- 22 Si Collector exegerit à Titulari, non potest iterum exigere à Pensionario.
- 23 In pensionibus impositis super Præceptoris Ordinis S. Iohannis Hierosolymitani, Pensionarius non tenetur contribuere ad onera Ordinis, si Papa illum exemptum esse voluerit cum clausulis amplissimis.
- 24 Ea est vis clausulæ, Quorum tenores, &c. ut privilegia, quibus derogatur, censentur esse de verbo